

تحليل هفته

گڼه: 391

(28-22 اسد 1401 هـ ش)

د افغانستان او ګاونډيو هېوادونو ترمنځ اقتصادي او تجارتي اړيکې؛ ستونزي او حل لارې

دا نشریه د افغانستان او سیمې د مهمو سیاسي، امنیتي، اقتصادي او ټولنیزو پېښو د تحلیل او ونیزه څېړونه ده چې د ستراتیژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز له لوري په پښتو، دري، انګلیسي او عربي ژبو چمتو کېږي او خپرېږي.

د افغانستان او گاونډيو هېوادونو ترمنځ اقتصادي او تجارتي اړيکې؛ ستونزې او حل لارې

له گاونډيو هېوادونو سره د افغانستان اقتصادي او سوداگريزې اړيکې هم د افغانستان او هم د گاونډيو هېوادونو لپاره خورا مهمې دي. دا چې افغانستان په وچه کې راگير هېواد دی، نه يوازې دا چې تر ټولو ډېر تجارت يې له گاونډيو هېوادونو سره دی، بلکې له نړۍ سره د سوداگرۍ لپاره هم تل پر خپلو گاونډيو هېوادونو متکي دی. په ورته وخت کې افغانستان بيا د گاونډيو هېوادونو په ځانگړې توگه پاکستان او ايران لپاره يو مهم بازار دی. سره له دې چې په وروستيو کلونو کې د سوداگرۍ او ترانزيت په برخه کې پر پاکستان تکیه راکمه شوې ده.

د سوداگرۍ او صنايعو وزارت د شمېرو له مخې، په ۲۰۲۰م کال کې د افغانستان د تجارت مجموعي کچه کابو ۶,۴ ميليارده ډالره وه، چې ۷۵۴ ميليون ډالره پکې صادرات او ۵,۶۳ ميليارده ډالره هم پکې واردات وو. تر ټولو ډېر واردات له ايران، چين، پاکستان، قزاقستان، ازبکستان او هندوستان څخه شوي وو. په بل اړخ کې بيا هندوستان، پاکستان او چين ته تر نورو زيات صادرات شوي وو.

د تېر ۲۰۲۱م کال له اگست راهيسې کله چې پخوانی حکومت سقوط شو، پر نوي سرپرست حکومت د نړيوالو بنديزونو له کبله دا وضعیت له خنډونو سره مخ شو. د بېلگې په توگه وروستي امار بنیي چې يوازې له پاکستان سره د تجارت کلنۍ کچه له ۲,۵ ميليارده ډالرو څخه ۱ ميليارد ډلرو ته راښکته شوې ده، چې يو ستر لامل يې هم د دوستانه پالیسيو نشتون او په افغانستان کې د بانکي سيستم ستونزې دي. همدا راز له ايران سره هم د تجارت کچه لږ تر لږه ۲۰ سلنه راکمه شوې او په تېر ۱۴۰۰ لمريز (۲۰۲۱م) کال کې ۱,۸ ميليارده ډالرو ته رسېدلې ده. که د ايران او افغانستان ترمنځ د ۲۰۲۱م کال د لومړي فصل تجارت د ۲۰۲۲م کال د لومړي فصل له تجارت سره پرتله کړو، نو ښکاري چې يوازې په دې يوه فصل کې د تجارت کچه د تېر کال په پرتله ۳۵ سلنه راتپته شوې ده.

که څه هم افغانستان په سيمه کې د خپل ځانگړي جغرافيايي موقعيت له کبله د تجارت او ترانزيت په برخه کې خورا زيات اقتصادي فرصتونه لرلی شي، ځکه دا هېواد د مرکزي آسيا او د آسيا د جنوب ترمنځ د يوه ارتباطي پل حيثيت

لري؛ خو په هېواد کې دوامداره سياسي او امنيتي بې ثباتي د دې لامل شوې چې له گاونډيو هېوادونو سره په اقتصاد، تجارت او ترانزيت برخو کې تل ستونزې موجودې وي. اوسمهال چې افغانستان تازه د يوه نسبي امن خوا ته تللی او په ورته وخت کې له جدي اقتصادي بحران سره هم مخ دی، له گاونډيو هېوادونو سره اقتصادي او تجارتي اړيکې د دغه بحران په کنترول کې خورا مهم رول لري او اړتيا ده چې په بېلابېلو کچو کې بحثونه پرې وشي.

له گاونډيو هېوادونو سره اقتصادي او تجارتي اړيکې د ستراتېژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز له لوري په کابل کې «د افغانستان او گاونډيو هېوادونو ترمنځ د اړيکو راتلونکي» تر عنوان لاندې وروستي گډ څېړنيز سمینار له پنځو محورونو څخه يو مهم محور و، چې پکې د افغانستان او گاونډيو هېوادونو لسگونه علمي او متخصصو شخصيتونو د خپلو علمي مقالو وړاندې کولو له لارې بحثونه وکړل. د دغو بحثونو په پايله کې دا موضوع په هراړخيز ډول څېړل شوې او په پايله کې يې اړوندو پاليسي جوړوونکو لورو ته سپارښتنې شوې دي. دلته دا سپارښتنې د بحثونو له جزئياتو پرته د اړوندو لورو د گټې اخيستې لپاره وړاندې شوې دي:

د افغانستان او گاونډيو هېوادونو ترمنځ اقتصادي او تجارتي اړيکې؛ د اړوندو لورو لپاره سپارښتنې:

- تر هر څه دمخه، امنيتي ثبات د سوداگرۍ او اقتصادي فعاليتونو لپاره تر ټولو لومړی او مهم شرط دی او اوس چې په افغانستان کې نسبي امنيت راغلی دی، بايد له دغه وضعیت څخه مثبت گټه واخيستل شي او د افغانستان او گاونډيو هېوادونو ترمنځ اقتصادي او تجارتي فعاليتونه زيات او اسانه کړل شي.
- پر اوسني سرپرست حکومت د لگېدلو بنديزونو له کبله له نورو هېوادونو سره د سوداگرۍ په برخه کې بېلابېلې ستونزې رامنځته شوې دي، چې تر ټولو ډېر زيان يې عامو خلکو ته رسېږي، له دې کبله له ټولو اړوندو لورو غوښتنه کېږي چې د دغو بنديزونو د لرې کېدو لپاره لاس په کار شي.
- د افغانستان او گاونډيو هېوادونو ترمنځ د بې باورۍ د بحران او سياسي ستونزو له کبله هم ترانزيتي سوداگرې خورا زياته اغېزمنه شوې، چې بيا يې هم زيان يې عامو خلکو ته رسېږي، له دې کبله بايد په ټولو هېوادونو کې د اعتماد جوړونې لپاره کار وشي.

■ افغانستان او د سیمې ټول هېوادونه تر خپل منځ پراخو اقتصادي او تجارتي همکاريو لپاره یو بل ته اړتیا لري او حکومتونه باید په دې برخه کې اړین گامونه اوچت کړي او په دغو برخو کې شته ستونزې له منځه یوسي.

■ اقتصادي، سوداگریزې او ترانزیتی همکارۍ د سیمې د ټولو هېوادونو د اقتصادي، سیاسي او امنیتي ثبات لامل کېږي او باید هڅه وشي چې اقتصاد او تجارت له سیاست څخه اغېزمن نه شي.

■ د هېوادونو ترمنځ درې ډوله سوداگری کېږي، چې لومړی یې ترانزیتی سوداگری ده، دویم یې هم دوه اړخیزه سوداگری ده، او درېم یې هم غیرقانوني یا قاچاقي سوداگری ده. په دغو درې واړو برخو کې ستونزې شته دي او باید دغو درې واړه تجارتونو ته توجه وشي، ترڅو سوداگری قانونمنده او ستونزې یې راکمې شي.

■ د افغانستان-پاکستان، افغانستان-ایران، او افغانستان-منځنۍ آسیا هېوادونو ترمنځ د آزاد تجارت د زونونو (Free Trade Zones) جوړول ښايي بېلابېلې گټې له ځان سره ولري، هلته په گډه تولیدات او راکړه ورکړه وشي او مالیات ورباندې نه وي. ځکه نو په دې برخه کې گام اوچتول د ټولو لورو په گټه ده او باید په دې برخه کې اقدام وشي.

■ ایران هر کال ۸ میلیارد ډالره یوازې د خوراکي توکو واردات لري، خو ډېره کمه برخه یې له افغانستان او پاکستان څخه واردېږي. ایران له دوه تر درې ملیارده ډالره پورې له افغانستان څخه د زراعتي توکو واردات لری شي او بالمقابل ایران د سیمې په کچه د انرژۍ د سترو ذخایرو لرونکی هېواد دی، خو له بده مرغه په دغو برخو کې هغسې چې لازمه ده همکارۍ نشته او ښکاري چې دغو هېوادونو د یو بل اقتصادونه سم نه دي پېژندلي او یا د نورو عواملو تر فشار لاندې دي. د بېلگې په توگه ایران د گازو لوله د پاکستان تر پولې رسولې، خو د امریکا د فشارونو له کبله یې پراختیا نه ده موندلې. همدا راز د افغانستان او ایران ترمنځ هم دلته د بهرنیانو حضور خنډونه جوړول. اوس چې په سیمه کې د امریکا حضور ختم شوی، اړتیا ده چې د ټولو گاونډیو هېوادونو ترمنځ اقتصادي اړیکې پیاوړې او له سیاسي مسایلو هاخوا پراختیا ومومي.

■ د افغانستان او پاکستان ترمنځ د ترانزیت او سوداگری تړون (APTTA) په اړه باید په هرو لسو کلونو کې یو ځل خبرې اترې وشي، چې تېر ځل په ۲۰۱۰ کال کې دا تړون شوی او اوس یې وخت دی چې په دې اړه بیا له سره خبرې وشي، ځکه سره له دې چې د دغه تړون د تطبیق په برخه کې ستونزې او نیمگړتیاوې شته

دي، خو دا تړون لاهم د دوه اړخيز تجارت او ترانزيت لپاره يو اغېزناک چوکاټ دی. نړيوال کنوانسيونونه او په ځانگړې توگه په وچه کې د راگير هېوادونو لپاره نړيوال مروج دودونه بايد په پام کې ونيول شي ترڅو د عدم توازن له منځه وړلو او د پاکستان له لارې او بالعکس پاکستان ته تجارت او ترانزيتي سوداگري اسانه، ډاډمنه او پام وړ اسانتياوې ورته برابرې شي.

■ د دواړو حکومتونو تمرکز د تېرو څو لسيزو په اوږدو کې په پراخه کچه سياسي شوی، دا تمرکز بايد بدل شي. له ترانزيتي تجارت سره بايد له سياسي انگېزو هاخوا چلند وشي. له دې سره سره، د پاکستان له لارې د افغانستان سوداگري او ترانزيت سياسي او ديپلوماتيک ملاتړ ته اړتيا لري. ننگونو، خنډونو او ستونزو ته بايد په عاجل ډول ځواب ورکړل شي او بنسټيز ملاتړ چمتو شي ترڅو يې اغېزې او زيانونه عامو خلکو ته ونه رسېږي.

■ د پولو تړل بايد د دوه اړخيز توافق او د وړاندوينې وړ ميکانيزم له لارې تنظيم شي ترڅو سوداگر (دواړه افغان او پاکستانی) متوجه وي او له نامعلومو مالي زيانونو څخه ځان وژغوري.

■ پاکستان ته دې د منځنۍ اسيا بازارونو ته غير مشروط لاسرسی ورکړل شي او برعکس افغانستان ته دې د سويلي اسيا بازارونو په ځانگړې توگه د هند بازار ته غير مشروط لاسرسی ورکړل شي. په واگه بندر کې اوسنی وضعیت د تجارت له گډوډۍ او ستونزو سره مخ کولو پرته بل څه نه دي. له همدې کبله، دا وړانديز هم شته دی چې دواړه حکومتونه دې هرې سيمې ته د لاسرسي لپاره ټولې تعرفې او نور خنډونه لرې کړي.

■ موسمي تعرفې چې له لسيزو راهيسې دود دي، بايد لرې کړل شي. د اسانه خرابېدونکو توکو (لکه د افغانستان له لوري د تازه مېوو صادرات) نړيوال معيارونه بايد په پام کې ونيول شي، او هغو لاريو ته چې په اسانه خرابېدونکي مالونه ليردوي بايد د عادي توکو په پرتله لومړيتوب ورکړل شي او د هغوی په ځانگړو موسمونو کې تعرفې پرې ونه لگېږي.

■ له گاونډيو هېوادونو سره په تجارتي او اقتصادي اړيکو کې همدا راز د سوداگريزو لارو متنوع کول هم بل مهم گام دی، ترڅو د ترانزيتي سوداگري او نړيوال بازار ته د لاسرسي لپاره يوازې پر يوه هېواد تکیه راکمه کړي. له همدې کبله افغانستان ته پکار ده چې له ايران سره هم د ترانزيتي سوداگري لپاره يو هر اړخيز تړون لاسليک کړي.

- د خطر د مدیریت اغېزناک سیستم باید د کیوتو کنوانسیون (RKC) له معیارونو سره سم تطبیق شي او ټول اړخونه باید له اپتا ۲۰۱۰ سره سم د متقابلو توافقاتو له مقرراتو سره ځان تړلی وگڼي. د بدیلونو لټول یا د اجازې له کچې څخه بهر تلل د دوه اړخیزو اقتصادي اړیکو د گډوډولو او ویجاړولو لامل کېدای شي او پر سوداگرو د اضافي لگښتونو لامل کېږي.
- په اپتا تړون کې د شخړو له مېکانېزم څخه تل ناسمه استفاده شوې او د دغه تړون له مخې د افغانستان او پاکستان ترمنځ د ترانزیتی سوداگري د همغږۍ اداره (APTCA) د شته ستونزو د هواري لپاره اغېزناکه اداره نه ده، بلکې د شخړو د هواري پر میکانیزم باید بیاکننه وشي او د سوداگري او ترانزیتی سوداگري اړوند راپورته کیدونکو جنجالونو او قضایاوو د حل لپاره باید یوه اغېزناکه اداره جوړ شي.
- د پاکستان په بندرونو کې په گمرکونو کې د کانټینرونو بارول او کښته کول او د گمرکونو د تصفیې سیستم باید د اپتا ۲۰۱۰ تړون له احکامو سره سم تنظیم شي، او یوه داسې ماده باید په تعدیل شوې نسخه کې داخله شي چې د گمرکونو د چارو اسانه سیستم یقیني کړي.
- دواړه هیوادونه اړ دي چې ډاډ ترلاسه کړي چې د متخصصینو په کچه پوهه لرونکي کسان د پروسو اسانه کولو لپاره وگومارل شي، ځکه سوداگري او ترانزیت خورا تخصصي ساحه ده. د متخصصینو گمارل به د مسلو لپاره په اسانه توگه حل موندلو کې هم مرسته وکړي.

د ستراتېژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز نادولتي، غیر انتفاعي او خپلواک ارگان دی، چې په ۱۳۸۸ لمریز کال کې په کابل کې جوړ شوی. دغه مرکز د خپلو بې پرې او کره څېړنو له لارې، په افغانستان او سیمه کې د پالیسیو د ارزونې او بډاینې لپاره فعالیت کوي.

له مور سره اړیکه:

ایمیل: info@csrskabul.com csrskabul@gmail.com

وب سایت: www.csrskabul.net - www.csrskabul.com

شمېره: +۹۳۷۰۰۰۳۳۰۵۷

